

QUI S'ANÉANTISSENT DÈS QUE L'ON PRONONCE LEUR NOM ...

de abstrahering krijgen de dingen een toegevoegde waarde én een andere natuur; door de afstand, die wordt toegevoegd zijn wij ook in staat ze anders te bekijken en eventueel hun complexiteit te onderkennen.

5. De ontoereikende psychologie

De evolutie naar abstractie werd in de schilder- en in de beeldhouwkunst reeds lang geleden voltrokken; ook het klassieke ballet en zijn tegenvoeter en/of parallelganger, de moderne dans, zijn er zich reeds langer geleden van bewust geworden dat ze als medium meer affiniteit hadden met de

abstractie dan met het kost wat kost proberen imiteren (of evenaren) van de literatuur, t.w. met het vertellen van verhalen "zoals men die gewoonlijk vertelt".

De nagestreefde interioriteit bleek eerder te bereiken door de omweg van de abstractie dan door de route van het narratieve ballet.

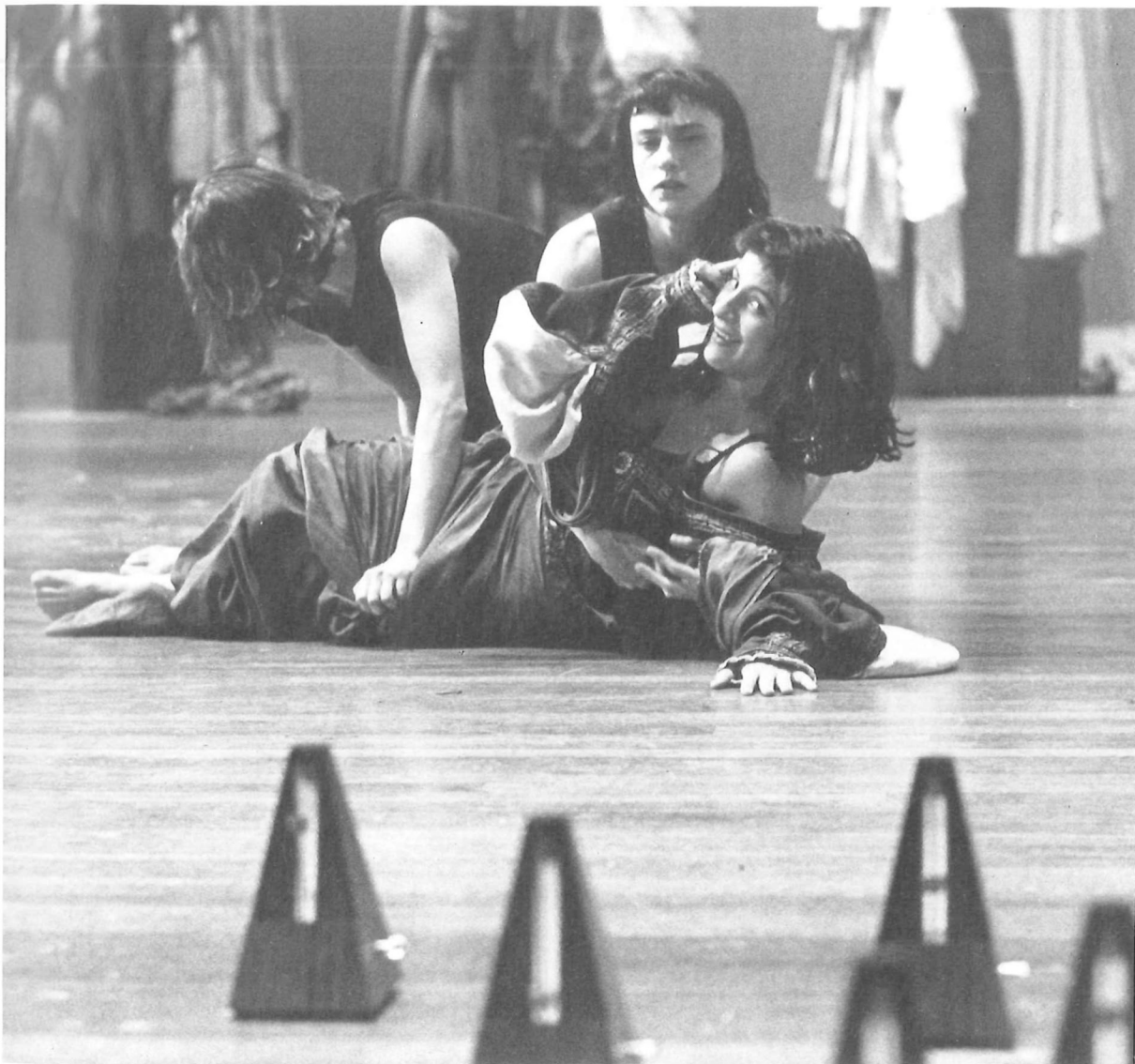
Wat het theater betreft, heeft men echter steeds gedacht, dat abstractie niet mogelijk was, gezien het om een concrete uitwisseling ging van inhouden tussen mensen. Een abstracte psychologie of een abstract verhaal, kon men zich niet inbeelden.

Vandaag lijken deze beweringen minder affirmatief. Hoe kan het theater vandaag met zijn reeds duizend maal vertelde verhalen, zijn herkauw-

de relatieproblemen of zijn beproefde psychologische patronen, de zich aandienende complexiteit in volheid aanvaarden en in zich opnemen, opdat het zich zelf met andere ogen zou kunnen bekijken, zodat ook de toeschouwers het theater met andere ogen kunnen bekijken ?

M.a.w. zijn we naast een nieuwe interpretatie van het marxisme ook niet toe aan een nieuwe interpretatie van het Freudiaanse erfgoed, van die tweede gedachtenstroom die het leven van deze eeuw grondig bepaalde ?

Ik heb het gevoel dat de modellen die Freud ontwierp, enerzijds nog steeds zeer valabel en anderzijds ontoereikend zijn om de huidige werkelijkheid te beschrijven, t.w. om te be-

Stella (Rosas) Foto Herman Sorgeloos